

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-10-2024

"Gemma, germana nostra, jo, la teva fidel devota, en nom de totes les ànimes que m'has confiat, et demano aquí, en aquest lloc, on tu, amb tant d'amor, has sabut estimar aquest Crucifix, fins al punt d'unir-te a Ell amb el mateix amor: que obtinguem oh estimada Gemma, la fe, l'esperança i la caritat, per a tots els qui t'estimen, i jo, en nom de tots ells, demano la teva protecció".

(Magdalena Aulina, pregària a la beata Gemma Galgani, Lucca, 4 d'octubre de 1933).

Als quinze anys Magdalena Aulina va conèixer Gemma Galgani gràcies a una de les seves biografies. La trobada de Magdalena amb la figura de Gemma –nascuda el 12 de març de 1878 i morta l'11 d'abril de 1903 a Lucca, Toscana– es pot definir com "una espurna fundacional". De fet, va permetre a la jove banyolina eixamplar els seus horitzons, orientant la seva elecció de vida consagrada com una nova forma de viure.

Des d'aquell dia, Magdalena va conduir la seva vida de la mà de la Gemma, a qui va demanar que l'ajudés a completar l'Obra que Déu ja estava dissenyant en el seu cor i en els seus somnis. Gemma va penetrar en l'ideal apostòlic de Magdalena Aulina fins al punt que, no es pot entendre, si no es té en compte la influència espiritual de la jove de Lucca.

La "propaganda" de Magdalena a favor de la canonització de la "seva" Gemma va ser enorme. Amb les gràcies espirituals que va rebre d'ella i l'entusiasme amb què en parlava, va contagiar de debò a molta gent. Va difondre la seva imatge en gravats, quadres, estàtues, i va proposar la seva devoció tant a través de conferències com en simples converses.

Gemma Galgani va ser proclamada beata el 14 de maig de 1933. A l'octubre d'aquell mateix any, Magdalena va organitzar un viatge a Lucca, on havia viscut Gemma Galgani. Per l'ocasió Magdalena va estar acompanyada per Bartolomé Terradas Brutau i una de les seves filles, M.ª Ángeles Terradas Soler.

A Lucca, davant la tomba de la beata, el 4 d'octubre de 1933 Magdalena va recitar la bella pregària "Gemma, germana nostra", composta per ella mateixa, on revela la seva profunda espiritualitat d'amor al Crucifix i l'experiència de les virtuts teològiques: fe, esperança i caritat.

El 26 de novembre del mateix any, es va inaugurar a Banyoles, a la finca Casa Nostra, un monument a la beata Gemma Galgani, considerada l'estrella brillant de l'Obra Magdalena i patrona dels Operàries Parroquials.

Magdalena es va sentir atreta per l'exemple de Gemma per la seva humilitat, puresa i senzillesa, i per la seva vida d'amor i donació a Déu en el treball que va realitzar en la família Giannini, que l'havia acollit.

És tot el que també volia Magdalena per a les seves "filles": que fossin, a l'estil de Gemma, ànimes enamorades de Déu, ànimes de vida interior, que no es distreguessin pel soroll exterior, que donessin testimoni de consagració a Crist, sense cap altre honor que l'exemple de donar-se cada dia. Les virtuts de Gemma van servir a Magdalena com a model de vida consagrada a Déu, tot estant en el món, sense ser del món sinó per al món.

Dirigint-se a les seves "filles", la Magdalena va dir: "Gemma és la nostra mestra, el nostre model tan per imitar com per admirar. Demaneu-li, demaneu-li molt, i ella us

aconseguirà les gràcies de Jesús, però espera que li ho demaneu. La correspondència a la gràcia, practicar la virtut dia rere dia i l'amor de Déu, això és el que ens santifica, no fer coses extraordinàries. Gemma és l'estrella de la vostra vocació".

Magdalena va presentar a Gemma com la "guia" per dur una vida totalment per Crist: «No us penseu que la meta a la qual Déu ens crida és inassolible. Per a cada ascens d'alpinisme cal un guia expert. Aquesta guia no falta a la nostra Obra. Tenim un guia del nostre temps: és una guia experta que té les mateixes debilitats que nosaltres. Una guia que va viure de manera anònima a la seva terra natal, a Lucca, però en plena identificació amb Jesús i amb Maria. Aquesta guia és Gemma Galgani".

«I l'amor de Déu és la base de tota santedat. Estimeu-lo de tal manera que el vostre cor no el pugui contenir, com ho va ser per santa Gemma", deia Magdalena.

Gemma i Magdalena: són dues germanes en l'Esperit, que van rebre del Senyor el do de la creu, i hi van respondre amb l'ofrena total de la seva vida! Enamorats d'aquell Amor que no mor mai, tastant el pa diari del sacrifici, oferint contínuament les seves aspiracions a Jesús i a Maria, han completat el seu vol cap a la santedat.

« Quant a mi, Déu me'n guard de gloriar-me en res si no és en la creu de nostre Senyor Jesucrist. En la creu, el món està crucificat per a mi, i jo, per al món. [...]porto en el meu cos les marques dels sofriments de Jesús » (Gàlates 6,14.17).

Tenint en compte els exemples de vida de santa Gemma Galgani i de la venerable Magdalena Aulina, aquests versos, extrets d'una carta de sant Pau, ens poden ajudar a la reflexió d'avui, 15 d'octubre, i també que ens acompanyin els propers trenta dies.

Banyoles 26 novembre 1933